

Król na osiołku

Spróbujmy wyobrazić sobie króla belgów albo królową angielską? na osiołku. Nawet w marzeniach sennych jest to niemożliwe a nawet zakazane. Królowa angielska na osiołku? – to jest po prostu impossible. A Pan Jezus, Król całego wszechświata całkiem polubił ten środek lokomocji. Nie tylko dlatego, że innych nie było, tych bardziej nowoczesnych, i też nie dlatego, że taki był protokół dyplomatyczny. Królowie, wielcy magowie, wędrowali na wielbłądach. Wojownicy dosiadali szybkich zwinnych koni. A jazda na osiołku, mniej więcej tak jak jazda polskimi kolejami osobowymi, daje komfort do myślenia, do medytacji, do zastanawiania się nad życiem. To tylko trochę szybciej niż pieszo. Pan Jezus na tym osiołku nie stracił nic ze swej boskiej, królewskiej powagi. To właściwie ludzie, w swojej perfidii i przewrotności, starali się Mu odebrać Jego godność, nie osiołek. Nie szata zdoła człowieka i nie środek lokomocji, jakim się przemieszcza. Gdyby Jezus wjeżdżał do Jerozolimy Cadillacem, to też by Go spotkało to, co Go spotkało. Błogosławiony Jan Paweł II wypróbował wszystkie środki lokomocji, od kajaka, poprzez rower, narty, do swojego papamobile. I nic nie jest w stanie odebrać mu jego wielkości. Osiołek, czyli christomobile to coś niepowtarzalnego, z czym Panu Jezusowi najbardziej do twarzy.